

Kázání Květná neděle 5. 4. 2020

Vyhlížíme průlom?

Introit: **Rozjásej se, sijnónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. (Zacharjáš 9,9)**

Píseň 171

Modlitba

Čtení: Římanům 8, 18-39

Píseň 308

Text kázání: Lukáš 19, 29-44

Bratři a sestry,

na Květnou neděli si každý rok připomínáme tento příběh. Pán Ježíš vjíždí na oslátku do Jeruzaléma. Mnohými je vítán a oslavován jako nový král a vysvoboditel. A očekávání je veliké. Očekávání, že teď už bude líp.

Celý svět již dnes také vyhlíží, kdy už bude líp. Vyhlíží den, kdy nastane průlom. Den, kdy se na všech grafech ukazujících nákazu zlomí křivky směrem dolů. Den, kdy budeme zakoušet úlevu, uzdravování, volnost. A jistě věříme, že takový den nastane. V listě Římanům jsme četli, že **trvá naděje, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích**. Trvá naděje. Dokud žijeme, máme naději. Autor listu Římanům, apoštol Pavel, samozřejmě nemohl vědět, co bude v naší době prožívat celý svět. Avšak slova, která zde čteme, jdou až za horizont časného života. Pavel zde řeší problém závažnější. **Tvorstvo bylo vydáno marnosti. V otroctví zániku**. Co to znamená? Díky neposlušnosti prvních lidí, nežijeme v ráji, ale v nelehkém světě. A ačkoliv se člověk někdy cítí jako pán tvorstva, tak právě třeba koronavirus nám ukazuje, že nemáme svůj život ve své moci. Že nejsme pány dokonce ani nad svými životy. A že nás dokonce může porazit něco tak malého a neviditelného jako je vir. A dále to **otroctví zániku**, o kterém mluví Pavel, se projevuje tak, že jsme i pod vlivem stárnutí a nakonec všichni musíme zemřít. Ano, chceme teď očekávat uzdravení a radovat se z toho. Ještě zažít krásné dny. Z pohledu věčnosti je to však radost pouze krátká. Boží naděje má totiž mnohem větší dosah. Až do věčné radosti.

Avšak kdo to rozpozná? Komu bude odhaleno, že je to Bůh, který nás vysvobozuje a uzdravuje? A komu to **zůstane skryto jeho očím**? Doufáme v Boha, anebo doufáme v člověka? Doufáme v lékaře, že budou uzdravovat? Doufáme v odborníky, že vynaleznou nakonec ten pravý lék? A stihnou ho dát i mě, kdybych onemocněl? Opravdu smekám před všemi zdravotníky a těmi, kdo dokážou vynalézt léky. Avšak držíme se toho, že **lékař je tu od toho, aby léčil, a Bůh je ten, který uzdravuje**. A Bůh je i ten, který může i o mě rozhodnout, který může zastavit i pandemii. Ale Bůh je i ten, který dává moudrost povoláním a uschopňuje je k tomu. Jsem vděčný za naše zdravotnictví, že v mnohém léčí naše těla, avšak potřebujeme ještě Boha, abychom vyřešili svou věčnost. Ti, kteří přijali Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, **dostali darem Ducha svatého, který jim otevírá oči a dává naději**. A tak jak jsme dále u Pavla četli, **očekáváme přijetí za syny, totiž vykopení svého těla**. Lékař nás léčí, avšak Kristus vykoupí!

A tak jako tehdy v Jeruzalémě, když mnozí upínali své naděje k přicházejícímu Ježíši a oslavovali Boha, čiňme tak dnes i my! Modleme se, chvalme Boha, vítejme Pána Ježíše do svých životů. A je tak dobré říci: **„Pane Ježíši, ty jsi Král králů a Pán Pánů, buď i mým králem, ty sám mi vládni!“** A kdo tak činí, zakouší ve svém životě proměnu a požehnání. To je zkušenost mnohých křesťanů. A vždycky když já k Němu takto volám, zakouším ve svém životě Pána Ježíše jednat a vnímám jeho blízkost. Ovšem vždycky, když tak nečiním, když se Mu přestávám odevzdávat, vždy to skončí zoufalstvím. Kristus je ten, který je živý i dnes a i dnes je přicházející a mocný! A může tomu tak být i ve tvém životě.

A tehdy když přijížděl do toho Jeruzaléma, tehdy byli Izraelci pod nadvládou Římské říše, a očekávali vysvobození z římského otroctví. Avšak Pán Ježíš přišel, aby je i nás vysvobodil z mnohem závažnějšího otroctví. **Z otroctví hříchu a z otroctví zániku**. A tak jako tehdy byli v Jeruzalémě lidé různí, tak je tomu samozřejmě i dnes. Jedni si tehdy ani nevšimli, že se děje něco důležitého. Učedníci pak a dále někteří poutníci a svědkové Kristových činů a zázraků, ti, co měli veliké očekávání a naději, ti naopak uctívali Ježíše jako krále a oslavovali Boha. A pak tu byla skupina lidí, kterým to očividně vadilo. Popuzovalo a dráždilo. Kněžská šlechta, která si představovala Spasitele úplně jinak a celou tu akci kritizovala. **Kolika lidem však zůstalo skryto, že k nim přijíždí Král pokoje?** V evangeliích se píše o mohutném zástupu, kteří ho vítali, mnozí vydávali svědectví o tom, jak před několika dny Ježíš vzkřísil z mrtvých Lazara, a tato radost zaplavila mnohá srdce nadějí vzkříšení.

Jak však dále čteme v evangeliu, **když už byl Ježíš blízko a ušel město, dal se nad ním do pláče a řekl: „Kdybys poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji! Avšak je to skryto tvým očím**. Jistě tehdy u toho nebylo celé město, když Ježíš přijížděl do Jeruzaléma, odhaduje se, že v té době tam žilo cca

30 000 obyvatel a na svátky tam bylo ještě navíc mnoho poutníků. Mnohým tato událost skutečně mohla být skryta. Na druhou stranu, i přes to, že tehdy nebyly žádné online zprávy, **zvěst o přicházejícím Ježíši se po městě šířila rychle**. Proč ale Pán Ježíš tehdy plakal nad Jeruzalémem, když Ho vítal takový zástup? Plakal proto, že mnozí vůbec **nerozpoznali, co vede ku pokoji**. Mnozí nerozpoznali, že se v Kristu k lidem sklání Bůh. Že to je den navštívení. A On neplakal jen kvůli těm farizeům a saducejům, kteří Ježíše nepřijímali. On plakal i nad tím zástupem, který Ho nyní chválil. Pán totiž vidí dál. A za několik dní ten samý dav, který ho vítá, snad tedy vyjma učedníků, následně křičí: „**Ukřižuj!**“

Bratři a sestry, v Pánu Ježíši Kristu se Bůh sklání k nám i dnes. Každého dne. Sklání se ke mně i k tobě. A celý tento svět je jako tehdejší Jeruzalém. Jsou zde ti, kteří k Bohu ani v tak závažné chvíli, jakou prožívá celý svět, **nevolají a neznají Ho**, pak jsou zde ti, kteří **se Bohu vysmívají a Krista odmítají**, anebo na Boha za to co se děje **nadávají**, a pak jsou zde ti, kteří se k Bohu obracejí. Začínají se modlit. Možná poprvé v životě, protože už neví, kam by se jinam obrátili. A je jen dobře, že jsou odhodláni se připojit k tomu triumfálnímu průvodu s Ježíšem. K těm, kteří jdou **v Duchu naděje**. K těm, kteří doufají v Hospodina, k těm, kteří povstávají na modlitbách a jdou vždycky **s novou silou právě od Boha**. Ke kterým patříš ty? A modlíš se? A co myslíš? Raduje se nad tvým životem Pán, anebo je z tvého života zarmoucený až k pláči? A jsi jako dav, který se dá strhnout na jednu a pak na druhou stranu? Jsi ten, který reptá a zlobí se nad těžkostmi, a jak se daří, tak pak najednou zpívá? Ano, někdy tu obojakost máme všichni, protože jsme lidé. Ale Boží slovo nám říká, že **když se nám vede zle, ať se modlíme, a když jsme dobré mysli, ať zpíváme Pánu**. Mnohé zprávy ze světa nás deprimují a nemůžeme je ignorovat. Na druhou stranu, abychom byli dobré mysli, potřebujeme dobré zprávy. Občas takové slyšíme, svědectví o Božím uzdravení. Jsou to jiskřičky naděje. Náš život by ale přece neměl povstávat a padat s tím, kolik těchto jiskřiček bude. Náš život ani není založen na tom, jestli roste, anebo klesá křivka nákazy, anebo jestli roste anebo klesá má teplota. Náš život je upevněn v Kristu a tím se potřebujeme sytit. A o to víc, když přichází negativní zprávy. A jak jsme četli v tom listě Římanům, **vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!** Není to nádherné zjištění, vědět, že Pán Ježíš o nás ví, a přimlouvá se za nás? Abychom to vše zvládli, abychom neztratili víru, díky níž můžeme nakonec vejít i do věčné radosti? **Kdo nás tedy odloučí od lásky Kristovy?** Ptáme se s apoštolem Pavlem: **Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč?** Kéž by se co nejvíce lidem na celém světě otevřely oči, aby mohli společně s Pavlem prohlásit: **Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu**. Kristus nám dává jistotu.

A tak, milí přátelé, na které straně stojíme, když Pán i dnes přichází? A pozná naše oko, **co i dnes vede ku pokoji?** Chceš-li stát v tom zástupu těch, kteří vítají Ježíše jako svého Krále, Pána a Spasitele, pak máš v něm ale také svůj úkol. A tak jako když odvažovali to oslátko a řekli jeho divícím se majitelům, že **Pán ho potřebuje**, a majitelé ho proto ochotně poskytli, pak přemýšlej nad tím, co ty sám ochotně můžeš poskytnout. Slyšíme kolem sebe příběhy, jak např. soukromá letadla rozváží zdravotnický materiál. Mnozí něco poskytli. Třeba jen čas, své ruce, látku, šicí stroje, nasazení. I od tebe Pán dnes něco potřebuje. Dnes i každý další den, co na tomto světě budeš. On tě k tomu uschopní a dá ti sílu. Ukáže ti, co máš jít udělat, neboť je o křesťanech psáno v listu Efezským: **Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil**. Bůh je připravil, tak otevři oči ať je spatříš a můžeš konat. A nad to vše, buď světlem těm, kteří bloudí. Vnášej naději těm, kteří jí ztrácejí. Přinášej Boží pokoj těm, kteří mají strach. Hlásej slova evangelia těm, kteří si připadají ztraceni. Modli se za nemocné, plač s plačícími, raduj se s radujícími, buď ratolestí vzdávající chválu Bohu, a to vždy s takovou pokorou jako položený plášť pod Kristovými nohama. A nezůstávej nečinný, naopak buď nápomocen a ochoten tam, kde je potřeba. **Bylo by škoda, kdyby si Bůh místo tebe musel povolat kamení**. Amen. Píseň 272 modlitba

Slovo poslání: Budiž vzdán dík Bohu, který nás stále vodí v triumfálním průvodu Kristově a všude skrže nás šíří vůni svého poznání. Jsme totiž jakoby vůni kadidla, jež Kristus obětuje Bohu; ta vůně proniká k těm, kteří docházejí spásy, i k těm, kteří spějí k zahynutí. Jedněm jsme smrtonosnou vůní vedoucí k záhubě, druhým vůní životodárnou vedoucí k životu. (2. Korintským 2, 14-16)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň 685

